

“मीठे बच्चे- तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण अहिले ईश्वरको गोदमा आएका छौ, तिमी मनुष्यबाट देवता बन्नु छ त्यसैले दैवी गुण पनि हुनुपर्छ ।”

प्रश्न:- ब्राह्मण बच्चाहरूलाई कुन कुरामा आफ्नो धेरै-धेरै सम्भाल गर्नु छ र किन ?

उत्तर:- सारा दिनको दिनचर्यामा कुनै पनि पाप कर्म नहोस्, यसबाट सम्भाल गर्नु छ किनकि तिम्रो सम्मुख बाबा धर्मराजको रूपमा खडा हुनुहुन्छ । चेक गर- कसैलाई दुःख त दिइन् ? श्रीमतमा कति प्रतिशत चल्छ ? रावणको मतमा त चल्दिन् ? किनकि बाबाको बनेपछि कुनै विकर्म हुन्छ भने एकको सय गुणा हुन्छ ।

ओम् शान्ति । भगवानुवाच । यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ, कुनै मानिस वा देवतालाई भगवान् भन्न सकिदैन । यहाँ जब बस्छौ भने बुद्धिमा यो रहन्छ- हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौ । यो पनि कसैलाई सधैं याद रहँदैन । आफूलाई साँच्चि नै ब्राह्मण सम्झन्छन्, यस्तो पनि होइन । ब्राह्मण बच्चाहरूलाई फेरि दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौ, हामी शिवबाबाद्वारा पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । यो पनि सबैलाई याद रहँदैन । हामी संगमयुगी ब्राह्मण हौ, घरी-घरी यो भुल्दछन् । यो बुद्धिमा याद रहोस् त्यो पनि अहो सौभाग्य । हमेसा नम्बरवार त हुन्छन् नै । सबै आ-आफ्नो बुद्धि अनुसार पुरुषार्थी छन् । अहिले तिमी संगमयुगी हौ । पुरुषोत्तम बन्नेवाला हौ । जान्दछौ- हामी पुरुषोत्तम तब बन्दछौ जब अब्बालाई अर्थात् अति प्रिय (मोस्ट विलभेड) बाबालाई याद गर्नेछौ । यादले नै पाप नाश हुन्छ । यदि कसैले पाप गर्छ भने त्यसको सय गुणा हिसाब चढ्छ । पहिले जो पाप गर्दथ्यौ त्यसको १० प्रतिशत चढ्थ्यो । अहिले त १०० प्रतिशत चढ्छ किनकि ईश्वरको गोदमा आएर फेरि पाप गर्छन् नि । तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम सो देवता बन्नको लागि पढाउनुहुन्छ । यो याद जसलाई स्थायी रूपमा रहन्छ उनीहरूले अलौकिक सेवा पनि धेरै गर्नेछन् । सधैं हर्षितमुख बन्नको लागि अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ । जहाँ गए पनि बुद्धिमा याद रहोस् हामी संगमयुगमा छौ । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । उनीहरूले पुरुषोत्तम मास वा वर्ष भन्छन् । तिमी भन्दछौ- हामी पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण हौ । यो राम्रोसँग बुद्धिमा धारण गर्नु छ- अहिले हामी पुरुषोत्तम बन्ने यात्रामा छौ । यो याद रह्यो भने पनि मनमनाभव भयो । तिमी पुरुषार्थ अनुसार र कर्म अनुसार पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । दैवी गुण पनि चाहिन्छ र श्रीमतमा चल्नु पर्ने हुन्छ । आफ्नो मतमा त सबै मानिसहरू चल्छन् । त्यो हो नै रावण मत । यस्तो पनि होइन तिमीहरू सबै श्रीमतमा चल्छौ । धेरै छन् जो रावणको मतमा चल्छन् । श्रीमतमा कोही कति प्रतिशत चल्छन्, कोही कति । कोही त दुई प्रतिशत पनि चल्छन् होला । यहाँ बसे पनि शिव बाबाको यादमा रहँदैनन् । कहाँ न कहाँ बुद्धियोग भङ्किरहन्छ । सधैं आफूलाई देख्नु छ आज कुनै पापको काम त गरिन् ? कसैलाई दुःख त दिइन् ? आफ्नो धेरै सम्भाल गर्नुपर्ने हुन्छ किनकि धर्मराज पनि खडा छन् नि । अहिलेको समय हो नै हिसाब-किताब चुकाउनको लागि । सजाय पनि खानुपर्छ । बच्चाहरू जान्दछन्- हामी जन्म-जन्मान्तरका पापी छौ । कहीं कुनै मन्दिरमा अथवा गुरुको पासमा वा कुनै इष्ट देवताको पासमा जान्छन् भने भन्छन् हामी जन्म-जन्मान्तरका पापी हौ, मेरो रक्षा गर्नुहोस्, दया गर्नुहोस् । सत्ययुगमा कहिले यस्तो अक्षर निक्लदैन । कसैले साँचो बोल्छन्, कसैले त भूटो बोल्छन् । यहाँ पनि यस्तो छ । बाबाले सधैं भन्नुहुन्छ- आफ्नो जीवन कहानी बाबालाई लेखेर पठाऊ । कसैले त बिल्कुल साँचो लेख्छन्, कसैले लुकाउँछन् पनि । लाज लाग्छ । यो त जान्दछन्- खराब कर्म गर्नाले त्यसको फल पनि खराब नै मिल्छ । त्यो त हो अल्पकालको कुरा । यो त बहुत कालको कुरा छ । खराब कर्म गर्नु भने सजाय पनि खानेछौ फेरि स्वर्गमा पनि धेरै पछि आउनेछौ । अहिले सारा थाहा हुन्छ को-को पुरुषोत्तम बन्छन् । त्यो हो पुरुषोत्तम दैवी राज्य । उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष बन्छौ नि । अरू कुनै ठाउँमा यस्तो महिमा गरिदैन । मानिसहरूले त देवताको गुणहरूलाई पनि जान्दैनन् । महिमा गाउँछन् तर सुना जस्तो । त्यसैले बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- भक्तहरूलाई सम्झाऊ । भक्तहरूले जब आफूलाई नीच पापी भन्दछन् भने उनीहरूलाई सोध के तपाईं जब शान्तिधाममा हुनुहुन्थ्यो त्यहाँ पनि पाप गर्नुहुन्थ्यो ? वहाँ त सबै आत्माहरू

पवित्र रहन्छन् । यहाँ अपवित्र बनेका छन् किनकि तमोप्रधान दुनियाँ छ । नयाँ दुनियाँमा त पवित्र रहन्छन् । अपवित्र बनाउनेवाला हो रावण ।

यस समय सारा दुनियाँमा रावणको राज्य छ । यथा राजा रानी तथा प्रजा । हाइएस्ट, लोएस्ट । यहाँ सबै पतित छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई पावन बनाएर जान्छु फेरि तिमीलाई पतित कसले बनाउँछ ? रावण । अब फेरि तिमी मेरो मतले पावन बनिरहेका छौ फेरि आधाकल्पपछि रावणको मतमा पतित बन्नेछौ अर्थात् देह-अभिमानमा आएर विकारको बशमा हुन्छौ । त्यसलाई आसुरी मत भनिन्छ । भारत पावन थियो अहिले पतित बनेको छ । फेरि पावन बन्नु छ । पावन बनाउनको लागि पतित-पावन बाबालाई आउनुपर्छ । यस समयमा हेर कति धेरै मानिसहरू छन् । भोलि कति होलान् ! लडाइँ लाग्नेछ, मृत्यु त सामुन्ने खडा छ । भोलि यतिका सबै कहाँ जानेछन् ? सबैको शरीर र यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ । यो रहस्य नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ । हामी कसको सामुन्ने बसेका छौ ? यो पनि कसैले बुझ्दैनन् । थोरैभन्दा थोरै पद पाउनेवाला छन् । ड्रामा अनुसार के नै गर्न सकिन्छ र, तकदिरमा छैन । अहिले त बच्चाहरूले सेवा गर्नु छ, बाबालाई याद गर्नु छ । तिमी संगमयुगी ब्राह्मण हो, तिमीलाई बाबा समान ज्ञानको सागर, सुखको सागर बन्नु छ । बनाउनेवाला बाबा मिल्नुभएको छ नि । देवताहरूको महिमा गाइन्छ सर्वगुण सम्पन्न... अहिले त यी गुणहरू भएको कोही छैन । आफूसँग सधैं सोद्वै गर— म उच्च पद पाउने लायक कहाँसम्म बनेको छु ? संगमयुगलाई राम्रोसँग याद गर । हामी संगमयुगी ब्राह्मण पुरुषोत्तम बन्नेवाला छौ । श्रीकृष्ण नयाँ दुनियाँका पुरुषोत्तम हुन् नि । बच्चाहरू जान्दछन्— हामी बाबाको सम्मुख बसेका छौ, त्यसैले अभै धेरै पढ्नुपर्छ । पढाउनु पनि छ । पढाउँदैनौ भने सिद्ध हुन्छ पढ्दैनौ । बुद्धिमा बस्दैन । ५ प्रतिशत पनि बस्दैन । हामी संगमयुगी ब्राह्मण हो, यो पनि याद रहँदैन । बुद्धिमा बाबाको याद रहोस् र चक्र घुमिरहोस्, ज्ञान त धेरै सहज छ । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ । उहाँ हुनुहुन्छ सबैभन्दा उच्च बाबा । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर अनि तिम्रा विकर्म विनाश हुनेछन् । हामी नै पूज्य, हामी नै पुजारी यो मन्त्र धेरै राम्रो छ । उनीहरूले फेरि आत्मा सो परमात्मा भनिदिएका छन्, जे जति बोल्छन् बिल्कुल गलत । हामी पवित्र थियौं, ८४ जन्म चक्र लगाएर अहिले यस्तो बनेका छौ । अब हामी फर्केर जान्छौ । आज यहाँ भोलि घर जानेछौ । हामी बेहदको बाबाको घरमा जान्छौ । यो बेहदको नाटक हो जुन अहिले दोहोरिनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै धर्मलाई भुलेर आफूलाई आत्मा सम्झ । अहिले हामी यस शरीरलाई छोडेर घर जान्छौ, यो पक्का याद गर । हामी आत्मा हौ— यो पनि याद रहोस् र आफ्नो घर पनि याद रह्यो भने बुद्धिबाट सारा दुनियाँको संन्यास हुनेछ । शरीरको पनि संन्यास, सबैको संन्यास । ती हठयोगीहरूले कुनै सारा सृष्टिको संन्यास कहाँ गर्छन् र । उनीहरूको हो अधुरो । तिमीलाई त सारा दुनियाँको त्याग (संन्यास) गर्नु छ । आफूलाई देह सम्झन्छन् अनि फेरि काम पनि यस्तै गर्छन् । देह-अभिमानि बन्नाले चोरी चकारी, भूटो बोल्नु, पाप गर्नु.... यो सबै बानी पर्छ । जोडले बोल्ने पनि बानी पर्छ । फेरि भन्छन् मेरो त आवाज नै यस्तो छ । दिनमा २५-३० पाप पनि गर्दछन् । भूटो बोल्नु पनि पाप भयो नि । बानी पर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आवाज कम गर्न सिक नि । आवाज कम गर्न कुनै समय लाग्दैन । कुकुरलाई पनि पालेपछि सुध्निन्छ, बाँदर कति तेज हुन्छन् फेरि कसैको साथमा घुलमिल हुन्छ भने नाच आदि गर्छन् । जनावर पनि सुध्निन्छन् । जनावरलाई सुधार्ने मानिस हुन् । मानिसहरूलाई सुधार्नेवाला हुनुहुन्छ बाबा । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पनि जनावर जस्तै छौ । त्यसैले मलाई पनि कछुवा अवतार, वराह अवतार भनिदिन्छौ । जस्तो तिम्रो क्रियाकलाप छ त्यसभन्दा पनि खराब मलाई बनाइदिएका छौ । यो पनि तिमी जान्दछौ, दुनियाँले जान्दैन । पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार हुनेछ । कस्तो-कस्तो सजाय खान्छन् त्यो पनि तिमीलाई थाहा हुनेछ । आधाकल्प भक्ति गरेका छौ, अब बाबा मिल्नुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो मतमा चल्दैनौ भने सजाय अभै बढ्दै जानेछ । त्यसैले पाप आदि गर्न छोड । आफ्नो चार्ट राख फेरि साथमा धारणा पनि हुनुपर्छ । कसैलाई सम्झाउने अभ्यास पनि चाहिन्छ । प्रदर्शनीको चित्रको बारेमा ख्याल चलाऊ । कसैलाई मैले कसरी सम्झाऊँ । पहिलो-पहिलो कुरा यो उठाऊ— गीताको भगवान् को ? ज्ञानको सागर त पतित-पावन परमात्मा हुनुहुन्छ नि । उहाँ बाबा हुनुहुन्छ सबै

आत्माहरूका पिता । त्यसैले पिताको परिचय हुनुपर्छ नि । ऋषि-मुनि आदि कसैलाई पनि न पिताको परिचय छ, न रचनाको आदि-मध्य-अन्तको । यसैले पहिले-पहिले यो सम्झाएर लेखाऊ— भगवान् एक हुनुहुन्छ । दोस्रो कोही हुन सक्दैन । मनुष्यले आफूलाई भगवान् कहलाउन सक्दैन ।

तिमी बच्चाहरूलाई अब निश्चय छ— भगवान् निराकार हुनुहुन्छ । बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ । हामी विद्यार्थी हौं । उहाँ बुवा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । एकलाई याद गर्नु भने टिचर र गुरु दुवैको याद आउनेछ । बुद्धि भड्किनु हुँदैन । केवल शिव पनि भन्नु छैन, शिव हाम्रो पिता पनि हुनुहुन्छ, सुप्रीम टिचर पनि हुनुहुन्छ, हामीलाई साथमा लैजानुहुन्छ । उहाँ एकको कति महिमा छ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ । कसै-कसैले भन्छन् यसले त बी.के.लाई गुरु बनाएको छ । तिमी गुरु त बन्छौ नि । फेरि तिमीलाई पिता भनिदैन । टिचर गुरु भन्न सक्छन्, तर पिता होइन । तीनवटै फेरि उहाँ बाबालाई नै भनिन्छ । उहाँ सबैभन्दा उच्च पिता हुनुहुन्छ, यिनीभन्दा पनि माथि उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । यो राम्रोसँग सम्झाउनु छ । प्रदर्शनीमा सम्झाउने अक्कल हुनुपर्छ । तर आफूमा यति हिम्मत गर्दैनन् । ठूलो-ठूलो प्रदर्शनी हुन्छ भने जुन राम्रा-राम्रा सेवाधारी बच्चाहरू छन्, उनीहरूले गएर सेवा गर्नुपर्छ । बाबाले मनाही कहाँ गर्नुहुन्छ र । पछि गएर साधु-सन्त आदिलाई तिमी ज्ञान वाण मार्नेछौ । कहाँ जानेछन् ! एउटै पसल छ । सबैको सदगति यहीँबाट हुनु छ । यो पसल यस्तो छ, तिमी सबैलाई पवित्र हुने मार्ग बताउँछौ फेरि बन्ने नबन्ने उनीहरूको कुरा ।

तिमी बच्चाहरूको ध्यान विशेष सेवामा नै हुनुपर्छ । हुन त बच्चाहरू समझदार छन् तापनि यदि सेवा गर्दैनन् भने बाबाले सम्झनुहुन्छ राहुको दशा बसेको छ । दशाहरू त सबैमा बस्छ नि । मायाको छाया पर्छ फेरि दुई दिनपछि ठीक हुन्छन् । बच्चाहरूले सेवाको अनुभव लिएर आउनुपर्छ । प्रदर्शनी त गरिरहन्छन्, मानिसहरूले सम्झेर किन लेख्दैनन्— वास्तवमा गीता कृष्णको होइन शिव भगवान्ले उच्चारण गर्नुभएको छ । कसैले त केवल भनिदिन्छन् यो धेरै राम्रो छ । मानिसहरूको लागि धेरै कल्याणकारी छ, सबैलाई देखाउनुपर्छ । तर मैले पनि यो वर्सा लिनेछु... यसरी कसैले भन्दैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) देह-अभिमानमा आएर चर्को आवाजले कुरा गर्नु छैन । यस आदतलाई मेटाउनु छ । चोरी गर्नु भूटो बोल्नु... यो सबै पाप हो, यसबाट बच्नको लागि देही-अभिमानी भएर रहनु छ ।
- २) मृत्यु सामुन्नेमा छ, यसैले बाबाको श्रीमत्तमा चलेर पावन बन्नु छ । बाबाको बनेपछि कुनै पनि खराब कर्म गर्नु छैन । सजायबाट बच्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— सम्पूर्ण आहुतिद्वारा परिवर्तन समारोह मनाउने दृढ संकल्पधारी भव

जसरी भनाई छ— धरत परिये धर्म न छोडिये । त्यस्तै कुनै पनि परिस्थिति आओस्, मायाको महावीर रूप सामुन्ने आओस् तर धारणा नछुटोस् । संकल्पद्वारा त्याग गरिएको व्यर्थ बस्तु संकल्पमा पनि स्वीकार नहोस् । सदा आफ्नो श्रेष्ठ स्वमान, श्रेष्ठ स्मृति र श्रेष्ठ जीवनको समर्थ स्वरूपद्वारा श्रेष्ठ पार्टधारी बनेर श्रेष्ठताको खेल खेल्दै गर । कमजोरीहरूको सबै खेल समाप्त होस् । जब यस्तो सम्पूर्ण आहुतिको संकल्प दृढ हुनेछ तब परिवर्तन समारोह हुनेछ । यस समारोहको मिति अब संगठित रूपमा निश्चित गर ।

स्लोगनः— सच्चा हीरा (रियल डायमण्ड) बनेर आफ्नो प्रकम्पनको चमक विश्वमा फैलाऊ ।